

عنوان مقاله:

بازخوانی هویت بومی استان کرمان: هنر شالبافی

محل انتشار:

کنفرانس ملی مهندسی نساجی، پوشاک و مد (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

مریم مونسى سرخه - عضو هیات علمی دانشگاه الزهراء، دانشکده هنر، گروه طراحی پارچه و لباس

فرزانه استوار - کارشناس ارشد طراحی پارچه و لباس، گروه مهندسی نساجی و پوشاک، دانشگاه آزاد اسلامی واحد قائمشهر، قائمشهر، ایران

خلاصه مقاله:

هنرهای بومی، بازتاب ارزش ها و باورهای بومی و قومی است. بینش عمیق نسبت به دست بافته های سنتی، حاصل تقید به حفظ ارزش های قومی، بومی و آیینی است. مجموعه مهارت های تکنیکی جامعه از تعامل با محیط جغرافیایی منتج می شود. از آنجا که هنرها نمود بصری فرهنگ ها و حاصل هویت مندی اقوام هستند، هویت به معنای وجود هنر در ذهن هنرمند، از همان ارتباط با محیط شکل می گیرد. سوال اساسی این پژوهش، شناخت هنر شال بافی کرمان به عنوان نمود هویت منطقه از منظر ساختاری است. شال بافی از هنرهای اصیل و ارزشمند کرمان است که در ساختار منسوجات سنتی ایران دارای الیاف متنوعی مانند ابریشم، پنبه و پشم است. در دوران مختلف شال بافی، روش های تولید و مواد اولیه آن تغییری نکرده است. اما نقوش شال تحت تاثیر حوادث تاریخی تحول یافته است. ابزار و وسایل شال بافی کرمان دچار تغییرات اندکی شده اند. روش بافت شال ترمه کرمان در سه مرحله چله دوانی (تون دوانی)، چله کشی یا نخ کشی و بافت است. نقوش شال حاصل باورها و اعتقاداتند که در ساده ترین و انتزاعی ترین فرم های بعدی به تصویر می آیند. این پژوهش بر آن است تا شال را به عنوان هویت بومی منطقه و اهمیت باز استفاده از آن معرفی نماید. روش تحقیق توصیفی تحلیلی و شیوه گردآوری اطلاعات، اسنادی است.

کلمات کلیدی:

شال بافی، استان کرمان، هنر بومی، نقوش شال های سنتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/914437>

